

การแปลงเปลี่ยนพฤติกรรมและความสำเร็จในการกลับคืนสู่สังคม:

จากนักโทษสู่นักกีฬาอาชีพ *

Behavior Transformation and A Success of Reintegration: Form Prisoner to Professional Athlete

พรรณวดี คำไชยวงศ์

Pannawadee Khumchaiyawong

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Faculty of Political Science, Chulalongkorn University, Thailand.

Corresponding Author's Email: panwssu@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการแปลงเปลี่ยนพฤติกรรมและความสำเร็จในการกลับคืนสู่สังคมของนักกีฬาอาชีพซึ่งเคยเป็นนักโทษ 2) ศึกษาแนวทางการใช้กีฬาเพื่อฟื้นฟูผู้กระทำผิดและลดการกระทำผิดซ้ำ ใช้วิธีศึกษาเชิงคุณภาพโดยการค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้องและการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เลือกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการเฉพาะเจาะจง กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญของการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพของการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ คือ นักกีฬาอาชีพผู้เคยเป็นนักโทษ จำนวน 8 ท่านและผู้ทรงคุณวุฒิระดับนโยบายของกรมราชทัณฑ์ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสัมภาษณ์วิเคราะห์ข้อมูลโดยพรรณนาเชิงวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการแปลงเปลี่ยนพฤติกรรมและความสำเร็จในการกลับคืนสู่สังคม ประกอบด้วย 1) แรงจูงใจทางสังคม คือ เป้าหมายในความสำเร็จ การเป็นที่ยอมรับ การเป็นแบบอย่างและการได้รับโอกาส 2) แรงจูงใจในด้านเศรษฐกิจ คือ การมีรายได้ที่เพียงพอในการดูแลครอบครัวและใช้จ่ายส่วนตัว 3) แรงจูงใจจากตนเอง คือ การยอมรับตนเอง ความรู้สึกว่ามีคุณค่า และความกลัวที่ต้องกลับไปรับโทษหากกระทำผิดซ้ำ 4) สภาพแวดล้อมที่ดี คือ ครอบครัวและเพื่อน 5) การฟื้นฟูผู้กระทำผิดจากในเรือนจำ คือ การปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมในระหว่างการรับโทษ และ 2) กรมราชทัณฑ์ได้ใช้กีฬาเพื่อฟื้นฟูผู้กระทำผิดซ้ำ เสริมสร้างสมรรถภาพร่างกาย พัฒนาด้านจิตใจ ส่งเสริมระเบียบวินัย รวมถึงมีการสนับสนุนนักโทษที่มีความสามารถในกีฬาเฉพาะด้าน ให้เข้ารับการแข่งขันในรายการต่าง ๆ ตลอดจนโครงการด้านกีฬาจากภาครัฐและเอกชนที่ให้ความร่วมมือในการสร้างโอกาสในการกลับคืนสู่สังคม

คำสำคัญ: นักกีฬาอาชีพ; การกลับคืนสู่สังคม; การกระทำผิดซ้ำ

Abstract

The research aimed 1) to study the factors related to behavior transformation and a success of reintegration from prisoner to professional athlete 2) to study approaches to rehabilitate and reducing recidivism *through* sports. This was a qualitative research by studying from related academic documents and using in-depth interviews. The key informants used for in-depth interviews was comprised of 8 professional athletes who was the prisoner and expert from Department of Corrections by means of the purposive sampling the research instruments used for data collection were the interview forms. The data were analyzed by employing a descriptive content analysis method.

The study yielded the following findings: (1) the factors related to behavior transformation and a success of reintegration consists of 1) social motivation, that are successful goal setting, being accepted by others, becoming a role model, and getting a second chance. 2) economic incentive, which is to earn sufficient income to support family and their lifestyle. 3) self-motivation, which are self-acceptance, self-worthiness and the fear of punishment from committing repeat offences. 4) good environment, which are family and friends. 5) rehabilitation programs from prison, that is relevant to attitudes and behaviors during one's prison sentence. (2) Department of Corrections use sports as a treatment program in prisons. Sport offers various benefits, both physical, mental, and also self-discipline. Moreover, prisoners who are skilled in specific sports will be supported to compete in various games as well as sports projects from the public and private sectors that cooperate in creating opportunities to reintegration.

Keywords: Professional Athlete; Reintegration; Recidivism

บทนำ

กระบวนการยุติธรรม ซึ่งมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในกรอบของกฎหมายอาญาซึ่งมีความต่างกันตามแนวคิดสามารถแบ่งออก ได้เป็น 2 ประเภท คือ แนวความคิดยุติธรรมเชิงเน้นการลงโทษ (punitive justice) มีวัตถุประสงค์ ในการยับยั้งผู้กระทำความผิด (to deter) ป้องกันสังคม (to protect society) แก้แค้นทดแทน (to retribution) และ แนวคิดยุติธรรมเชิงการชดใช้ค่าเสียหาย (restitutive justive) มีวัตถุประสงค์คือ การชดใช้ค่าเสียหาย (to compensate) การแก้ไขฟื้นฟูการกระทำความผิด (to reform) และการชดใช้เชิงสัญลักษณ์ต่อชุมชนสังคม (community service) การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดนั้น เป็นภารกิจด้านการบำบัดฟื้นฟู แก้ไขพฤติกรรม เพื่อ

ต้องการปรับเปลี่ยนผู้ต้องขังไม่ให้กลับมากระทำผิดซ้ำ อาจกล่าวได้ว่าเป็นการแก้ปัญหา “นักโทษล้นคุก” และเป็น การ “คืนคนดีสู่สังคม”

กรมราชทัณฑ์ เป็นหน่วยงานสุดท้ายในกระบวนการยุติธรรม นอกจากจะมีหน้าที่ในการควบคุม ผู้กระทำผิด ตามคำพิพากษาของศาลแล้ว ยังมีหน้าที่ที่สำคัญในการแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนาพฤติกรรมนิสัยผู้กระทำผิด ให้กลับสู่ สังคมได้อย่างปกติสุข อย่างไรก็ตามผู้กระทำผิดเหล่านี้ ได้ถูกหล่อหลอมมาจากสถาบันทางสังคม หรือสภาพแวดล้อมมาเป็นเวลานาน การแก้ไขในเรือนจำเพียงระยะเวลาสั้นๆ จึงเป็นเรื่องที่ยากลำบาก กรมราชทัณฑ์ได้พยายามอย่างยิ่งที่จะคิดค้นสร้างนวัตกรรม และพัฒนาวิธีการ ในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด เพื่อสนองต่อความคาดหวังของสังคม เพื่อคืนคนดี มีคุณค่า สู่สังคม (Department of Corrections, 2018)

โดยสิ่งที่กรมราชทัณฑ์ ได้นำมาเป็นกิจกรรมหนึ่งในการฟื้นฟูพฤติกรรมของผู้กระทำผิด คือ กีฬา ซึ่งการเล่นกีฬาจัดเป็นการออกกำลังกายที่จำเป็นและสำคัญสำหรับทุกคน เพื่อให้มีสุขภาพสมบูรณ์ ช่วยเสริมสร้าง ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ช่วยให้อวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายได้ทำงานตามธรรมชาติ เสริมสร้าง ระบบการ ไหลเวียนของโลหิต ช่วยในการรับใช้น้ำพาทออกซิเจนไปบำรุงทุกส่วนของร่างกาย ซ่อมแซมส่วนที่สึกหรอ ชำรุดและ ดำรงสภาพที่ปกติของร่างกาย นอกจากนี้ กีฬายังเป็นการฝึกให้บุคคลมีวินัยในตนเอง มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และเสริมสร้างสัมพันธภาพที่ดี ความสามัคคีระหว่างสมาชิก (Department of Corrections, 2018)

กรมราชทัณฑ์ได้เริ่มต้นแนวคิดให้ผู้ต้องขังที่มีความสามารถด้านกีฬาได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาต่าง ๆ จนนำไปสู่การเปิดค่ายมวย “สิงห์หนุ่มพัฒนา” ในปี พ.ศ. 2541 ซึ่งมีผู้ต้องขังให้ความสนใจเข้าสมัครกว่า 400-500 ราย ในวันแรก จนได้ขึ้นชื่อว่า เป็นค่ายมวยที่ใหญ่ที่สุดในโลก และกรมราชทัณฑ์ในยุคของ นายนที จิตสว่าง อธิบดีกรมราชทัณฑ์ ได้มีโครงการกีฬาผู้ต้องขัง “แดนสามัคคีเกมส์” ขึ้น โดยจัดขึ้นครั้งแรกที่ทัณฑสถานหนุ่มกลาง ซึ่งจัดการแข่งขันทั้งสิ้น 2 ชนิดกีฬา ได้แก่ มวยสากลสมัครเล่นและตะกร้อ ซึ่งล้วนเป็นกีฬาที่เล่นได้ในสถานที่จำกัด รวมถึงได้มีโครงการปั้นนักมวยผู้ต้องขังไปโอลิมปิก โดยจัดแข่งขันมวยสากลสมัครเล่นผู้ต้องขังขึ้นทั่วประเทศ เพื่อคัดนักโทษที่มีความสามารถส่งไปฝึกเป็นตัวแทนของประเทศไทย

กีฬามีใช้แค่การพัฒนาสุขภาพกายหรือสุขภาพจิต แต่ยังเกี่ยวข้องกับด้านสังคมและจิตวิทยาอีกด้วย กีฬา เป็นสิ่งที่ดี ค้ำค่า สร้างสุขภาพที่ดี และยังทำหน้าที่เบี่ยงเบนความสนใจจากพฤติกรรมต่อต้านสังคม การมีส่วนร่วม ในกีฬาสามารถสร้างอัตลักษณ์ของตนได้ในเชิงบวกมากขึ้น รวมถึงสามารถเข้าถึงวัฒนธรรมและสังคมเมืองได้ นอกจากนี้กีฬายังเป็นเครื่องกำเนิดของทุนทางสังคมซึ่งช่วยในการขับเคลื่อนชุมชนโดยการส่งเสริมการมีส่วนร่วม และการทำงานเป็นทีม รวมถึงการสนับสนุนวัฒนธรรมภายในชุมชน (Meek, and Lewis, 2013)

การป้องกันอาชญากรรมหรือการต่อต้านอาชญากรรมจะเกิดขึ้นในครั้งแรกของการปฏิสัมพันธ์ แต่กีฬาจะ สามารถสร้างการมีส่วนร่วมในระดับที่ลึกซึ้งกว่าเดิมยิ่งขึ้น ด้วยการพัฒนาความสัมพันธ์ ความไว้วางใจและการให้

การยอมรับ การติดตามเส้นทางดังกล่าวจะมีส่วนในการยับยั้งหรือปฏิเสธการมีส่วนร่วมในอาชญากรรมและพฤติกรรมต่อต้านสังคม ในขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้ (Anderson, and Overy, 2010)

ขั้นตอนที่หนึ่ง สร้างการมีส่วนร่วมโดยใช้กีฬาเข้าแทรกแซง กล่าวคือ เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในด้านกีฬา ซึ่งจัดเป็นกลไกที่น่าเชื่อถือสำหรับการลดอาชญากรรมหรือการป้องกันในเบื้องต้น สิ่งที่สำคัญคือการโน้มน้าวและรักษาเป้าหมายประชากรที่มีกิจกรรมกีฬาเป็นของตนเอง ซึ่งข้อพิจารณาประการแรกนั้น ควรเริ่มกิจกรรมหรือกีฬาที่เป็นที่นิยมในกลุ่มเป้าหมายและสอดคล้องกับความสนใจของพวกเขา สร้างสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้กีฬาทำหน้าที่เป็นเครื่องมือในการป้องกันอาชญากรรม กีฬานั้นจำเป็นต้องมีคุณสมบัติที่สามารถเข้าถึงได้ในวงกว้าง ผู้เข้าร่วมมีความหลากหลาย ซึ่งการเข้าถึงกิจกรรมถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง รวมถึงต้องจัดให้มีกิจกรรมที่มีความแตกต่าง เพื่อเบี่ยงเบนความสนใจในชีวิตประจำวันที่ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย และต้องมีสภาพแวดล้อมและการอำนวยความสะดวกในการเล่นกีฬาที่ทำให้รู้สึกปลอดภัย ส่งเสริมความรู้สึกในเชิงบวก เพื่อดึงดูดกลุ่มบุคคลที่มีความเสี่ยง

ขั้นตอนที่สอง คือการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในเชิงบวก นั่นคือการสร้างฐานความเชื่อถือ การสร้างคุณค่าที่ทำให้ผู้เข้าร่วมรู้สึกมีคุณค่าหรือรับรู้ได้ถึงความสามารถส่วนบุคคล และส่งเสริมความเป็นแบบอย่าง และตัวอย่างที่ดีของผู้ที่เข้าร่วมในชีวิตประจำวัน

ขั้นตอนที่สาม คือผลลัพธ์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาส่วนบุคคล กล่าวคือ เมื่อมีความสัมพันธ์เกิดขึ้นจากการเล่นกีฬา จะเกิดทางเลือกในการลดอาชญากรรมและพฤติกรรมในการต่อต้านสังคม สร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างกัน เป็นสื่อกลางในการศึกษาอบรมพัฒนาความรู้ทักษะที่เกี่ยวข้อง นำไปสู่การสนับสนุนในการลดอาชญากรรมที่เกิดขึ้น เมื่อประสบความสำเร็จจากการเล่นกีฬา ได้รับการยอมรับ จะทำให้รู้สึกว่าการสำเร็จนั้นเป็นอย่างไร และผู้เข้าร่วมจะได้รับความรู้และทักษะใหม่ที่ทำหน้าที่เป็นเกราะป้องกันที่แข็งแกร่ง ลดปัจจัยที่ก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในอาชญากรรม

ในเดือนพฤษภาคม 2562 สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย(องค์การมหาชน) และรัฐบาลไทย ได้เสนอร่างข้อมติเรื่อง “Integrating Sport into Youth Crime Prevention and Criminal Justice” ในเวทีการประชุมคณะกรรมาธิการสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา (Commission on Crime Prevention and Criminal Justice) สมัยที่ 28 ที่กรุงเวียนนา สาธารณรัฐออสเตรีย และได้รับการรับรองโดยฉันทามติจากประเทศสมาชิก โดยสาระสำคัญของข้อมติ ดังกล่าวคือการเน้นย้ำถึงความสำคัญของกีฬาว่าเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาที่ยั่งยืน เสริมสร้างความอดทนอดกลั้น การมีส่วนร่วมของสตรีและเยาวชนและชุมชน และเชิญชวนให้ทุกภาคส่วนตระหนักว่ากีฬามีส่วนช่วยในการส่งเสริมและฟื้นฟูเด็กที่กระทำผิดให้กลับมาอยู่ในสังคมและมีชีวิตที่ดีขึ้นได้ หากเด็กได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะด้านกีฬาควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะชีวิต (Thailand Institute of Justice, 2018)

นับได้ว่าข้อมติดังกล่าวเป็นแนวนโยบายและหลักการที่จะพัฒนาเป็นมาตรฐานระหว่างประเทศในการที่จะนำกีฬาเป็นส่วนหนึ่งของการฟื้นฟูแก้ไขผู้กระทำผิด ลดการกระทำผิดซ้ำให้กับผู้ต้องขัง ตลอดจนการป้องกันการกระทำผิดของ

เด็กและเยาวชน โดยการใช้กีฬาและประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการเล่นกีฬามาดำเนินนโยบายดังกล่าวประสบความสำเร็จ ซึ่งการเล่นกีฬาถือเป็นกิจกรรมหนึ่งซึ่งช่วยให้เกิดการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยจากรายงานการประเมิน “โครงการโอกาสครั้งที่ 2” (the 2nd Chance Project) ซึ่งเป็นโครงการที่เน้นการใช้กีฬาช่วยฟื้นฟูผู้อยู่ในเรือนจำ ในสหราชอาณาจักรเผยให้เห็นว่า กีฬาช่วยคลายความเครียด ช่วยในการพัฒนาสังคม และเพิ่มโอกาสในการจ้างงานแก่ผู้เข้าร่วมโครงการ (Meek, Champion, and Killer, 2012) กีฬาจึงไม่เพียงแต่ช่วยเสริมทักษะทางร่างกายเท่านั้น แต่ยังช่วยให้ผู้เล่นมีความเข้มแข็งทางจิตใจ มีความอดทนอดกลั้น มีระเบียบวินัย รู้จักคุณค่าตนเอง เคารพตนเองและผู้อื่นควบคู่ไปด้วย นอกจากนี้กีฬายังช่วยสร้างอนาคตใหม่ได้และอาจนำไปสู่การประกอบอาชีพได้ต่อไป

บทสัมภาษณ์ของศาสตราจารย์พิเศษ ดร.กิตติพงษ์ กิตยารักษ์ กล่าวว่า “.. กีฬาไม่ได้ถูกนำมาใช้เพียงแก้ไขฟื้นฟู ยังมีส่วนในการป้องกันอาชญากรรมได้เช่นกัน ซึ่งวกกลับไปสู่การสร้างความแข็งแรง การสร้างทัศนคติที่ดีต่อตัวเอง สังคม และเพื่อน ๆ รวมถึงการใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ เหมือนจะง่ายและตรงไปตรงมา ทว่าเป็นประเด็นที่มีความซับซ้อนและคาบเกี่ยวกันในหลากหลายส่วน ทั้งภาครัฐและเอกชน” (Parinya, 2019) ซึ่งสอดคล้องกับที่นายสมศักดิ์ เทพสุทิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม กล่าวว่า “การใช้กีฬาเพื่อป้องกันอาชญากรรมนั้น ไม่ใช่เพียงการมุ่งหมายที่จะสร้างทักษะทางด้านจิตใจ อารมณ์และส่งเสริมสร้างทักษะชีวิต ซึ่งเป็นทักษะส่วนบุคคลและทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลประกอบกัน อันจะทำให้เด็กและเยาวชนในกลุ่มเสี่ยง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่เคยกระทำความผิดมาก่อน หรือเด็กในสถานพินิจฯ สามารถจัดการกับความต้องการ แรงกดดันและความขัดแย้งในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งห่างไกลจากความรุนแรงและอาชญากรรมด้วย” (Thailand Institute of Justice, 2018)

เมื่อกีฬาสามารถสร้างกระบวนการที่ทำให้เกิดแรงจูงใจและนำมาสู่การฟื้นฟูผู้กระทำผิด เริ่มตั้งแต่กระบวนการในเรือนจำโดยกรมราชทัณฑ์ และความร่วมมือจากหลายภาคส่วนที่เกี่ยวข้องที่ได้สนับสนุนโครงการที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมด้านกีฬาและส่งเสริมอาชีพนักกีฬาให้กับนักโทษ ซึ่งพบว่ามีนักโทษที่ได้รับโทษครบกำหนดและกลับคืนสู่สังคมหลายราย ที่ได้เข้ากระบวนการฟื้นฟูผู้กระทำผิดด้วยการเล่นกีฬา ยังคงยึดเส้นทางสายกีฬาภายหลังจากการได้รับอิสรภาพ นำมาสู่การเป็นนักกีฬาอาชีพและประสบความสำเร็จในเส้นทางกีฬา ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการแปลงเปลี่ยนพฤติกรรมของอดีตนักโทษที่ปัจจุบันเป็นนักกีฬาอาชีพ ซึ่งในประเทศไทยยังไม่มีการศึกษาในเรื่องนี้โดยตรง รวมถึงแนวทางการใช้กีฬาเพื่อฟื้นฟูผู้กระทำผิดและลดการกระทำผิดซ้ำ เพื่อชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของกีฬากับการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการแปลงเปลี่ยนพฤติกรรมและความสำเร็จในการกลับคืนสู่สังคมของผู้เคยเป็นนักโทษสู่การเป็นนักกีฬาอาชีพ
2. เพื่อศึกษาแนวทางการใช้กีฬาเพื่อฟื้นฟูผู้กระทำผิดและลดการกระทำผิดซ้ำ

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยศึกษาเอกสารแนวทางการดำเนินงาน ของกรมราชทัณฑ์ ข้อมูลสถิติจากกรมราชทัณฑ์ แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกีฬาและการลดการกระทำผิดซ้ำ แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ งานวิจัยและบทความที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ

ขั้นตอนที่ 2 สร้างเครื่องมือในการวิจัย คือ การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่สอดคล้องกับคำถามและวัตถุประสงค์ของการวิจัย เลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการเฉพาะเจาะจง โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลแบบตัวต่อตัวมีการสื่อสารตอบโต้กันทั้งสองฝ่าย (two-way communication) เพื่อให้การสัมภาษณ์มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญของการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพของการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ ได้แก่

(1) นักกีฬาอาชีพผู้เคยเป็นนักโทษ จำนวน 8 ท่าน ประกอบด้วยนักกีฬามวยไทย/มวยสากลสมัครเล่น จำนวน 6 ราย นักกีฬาฟุตบอล 1 ราย และนักกีฬา E-Sports 1 ราย โดยโครงสร้างแบบสัมภาษณ์ ได้แก่ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลสำคัญและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดจนนำมาสู่การรับโทษในเรือนจำของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 2) ข้อมูลรายละเอียดของการเล่นกีฬาและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการกลับคืนสู่สังคมของผู้ให้ข้อมูลสำคัญจนนำมาสู่การเป็นนักกีฬาอาชีพ 3) ความเห็นเพิ่มเติมของผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการนำกีฬามาฟื้นฟูผู้กระทำผิดและลดการกระทำผิดซ้ำ

(2) ผู้ทรงคุณวุฒิระดับนโยบายของกรมราชทัณฑ์ 1 ท่าน ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับการริเริ่มการนำโครงการกีฬา มาช่วยฟื้นฟูผู้กระทำผิด โดยโครงสร้างแบบสัมภาษณ์ ได้แก่ ข้อมูลของการริเริ่มและแนวทางการนำกีฬาเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูผู้กระทำผิดของกรมราชทัณฑ์ 2) ความเห็นเพิ่มเติมของผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับการนำกีฬามาฟื้นฟูผู้กระทำผิดและลดการกระทำผิดซ้ำ

ขั้นตอนที่ 3 เก็บรวบรวมข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรมและการสัมภาษณ์ และนำข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยการจัดกลุ่มข้อมูล (Categories) เนื้อหาที่รับจากการสัมภาษณ์ ทำการเชื่อมโยงเนื้อหาแต่ละส่วนเข้าด้วยกันเพื่อหา ข้อเสนอ (Proposition) ทั้งในภาพรวมและส่วนย่อยของข้อเท็จจริง ที่เกิดขึ้น โดยสรุปประเด็นสำคัญ เป็น 3 ส่วน คือ 1) ประเด็นเกี่ยวกับข้อมูลของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 2) ปัจจัยของการนำไปสู่การกลับคืนสู่สังคมของอดีตผู้ต้องขังสู่การเป็นนักกีฬาอาชีพ 3) ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการ เสนอขอหรือแนวทางการใช้กีฬาเพื่อฟื้นฟูผู้กระทำผิดและลดการกระทำผิดซ้ำ

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบข้อมูล แบบสามเส้า (Triangulation Technique) โดย เมื่อได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้องเพียงพอและความเชื่อถือได้ของข้อมูลว่าจะสามารถตอบปัญหาของการศึกษาได้อย่างครบถ้วน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) ซึ่งจะทำให้การพิสูจน์ว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มานั้นถูกต้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริงและตอบปัญหาการวิจัย ผู้วิจัยมีการตีความ

ข้อมูล (Interpretation) การเปรียบเทียบข้อมูล (Constant Comparison) การสังเคราะห์ข้อมูล (Data Synthesis) เพื่อหาปัจจัยร่วมกันระหว่างผู้ให้ข้อมูลสำคัญและสร้างเป็นแนวคิดสรุป (Conceptualization)

ขั้นตอนที่ 5 พรรณนาเชิงวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยรวบรวมข้อมูลบทสัมภาษณ์ที่ได้จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้อง การตีความข้อมูล สังเคราะห์ข้อมูล และสร้างเป็นแนวคิดสรุปสู่การสรุปผลการศึกษาและนำเสนอผลการศึกษาในลักษณะการพรรณนาความ (Descriptive Presentation) โดยจำแนกออกเป็นรายกรณี (Case Study) เพื่อให้สามารถทำความเข้าใจอย่างละเอียดลึกซึ้งในข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการแปลงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและการกลับความสำเร็จในการกลับคืนสู่สังคมจากนักโทษสู่นักกีฬาอาชีพ นำมาสู่ปัจจัยร่วมกันที่เป็นข้อสรุปของการศึกษาวิจัย

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การแปลงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและความสำเร็จในการกลับคืนสู่สังคม: จากนักโทษสู่นักกีฬาอาชีพ สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ นักกีฬาอาชีพจำนวน 8 ท่าน ประกอบด้วย นักกีฬามวยไทย/มวยสากลสมัครเล่น จำนวน 6 ราย นักกีฬาฟุตบอล 1 ราย และนักกีฬา E-Sports 1 ราย เคยได้รับคำพิพากษาตัดสินลงโทษจากการก่ออาชญากรรมในคดีอาชญากรรม 8 ราย ทั้งการมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและเสพยาเสพติด และมี 1 รายที่ได้รับโทษเพิ่มเติมจากการก่ออาชญากรรมในคดีการฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา สาเหตุของพฤติการณ์การกระทำผิดในอดีตของผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 8 ท่าน เนื่องจากอยู่ในสภาพแวดล้อมและสังคมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ขาดการยับยั้งชั่งใจ อยู่ในวัยศึกษาคะนอง รวมถึงประสบปัญหาทางเศรษฐกิจทำให้ได้กระทำผิดกฎหมายและถูกจับกุม ผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้รับการลงโทษอยู่ในช่วงระหว่าง 4 ปี 6 เดือน - 13 ปี 6 เดือน จุดเริ่มต้นในเส้นทางกีฬาของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 4 ราย เป็นนักกีฬาอาชีพอยู่แล้ว ได้แก่ นักกีฬามวยไทย/มวยสากลสมัครเล่น และนักกีฬาฟุตบอล ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 4 ราย เริ่มต้นการเล่นกีฬาในเรือนจำ

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการแปลงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและความสำเร็จในการกลับคืนสู่สังคมของนักกีฬาอาชีพ ซึ่งเคยเป็นนักโทษนั้น ประกอบด้วย 1) แรงจูงใจทางสังคม คือ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทุกรายมีเป้าหมายในความสำเร็จ การเป็นที่ยอมรับ การเป็นแบบอย่างในการกลับตัวเป็นคนดีของสังคมและการเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านความสามารถในการเล่นกีฬา และการได้รับโอกาส 2) แรงจูงใจในด้านเศรษฐกิจ คือ การเป็นนักกีฬาอาชีพสามารถสร้างรายได้ที่เพียงพอ สามารถดูแลครอบครัวและใช้จ่ายส่วนตัวได้ 3) แรงจูงใจจากตนเอง คือ การยอมรับตนเอง ความรู้สึกว่ามีคุณค่า และความกลัวที่ต้องกลับไปรับโทษหากกระทำผิดซ้ำ 4) สภาพแวดล้อมที่ดี คือ ครอบครัวและเพื่อน 5) การฟื้นฟูผู้กระทำผิดจากในเรือนจำ คือ การปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมในระหว่างการรับโทษ

วัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า แนวทางการใช้กีฬาเพื่อฟื้นฟูผู้กระทำผิดและลดการกระทำผิดซ้ำนั้น เริ่มมาจากการฟื้นฟูผู้ต้องขังตั้งแต่ในเรือนจำโดยกรมราชทัณฑ์ซึ่งเป็นหน่วยงานสุดท้ายในกระบวนการยุติธรรม นอกจากจะมีหน้าที่ในการควบคุม ผู้กระทำผิด ตามคำพิพากษาของศาลแล้ว ยังมีหน้าที่ที่สำคัญในการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาพฤตินิสัยผู้กระทำผิด ให้กลับสู่สังคมได้อย่างปกติสุข

การแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังต้องขังในเรือนจำ ประกอบด้วย การแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นกิจกรรมหลักที่มุ่งจัดให้ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ทั้งเรือนจำ ได้แก่ การฝึกวิชาชีพ การให้การศึกษา การอบรมทางศีลธรรม ตลอดจนกิจกรรมทางศาสนา สวัสดิการและนันทนาการต่างๆ ทั้งนี้ เพื่อมุ่งฝึกทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต ในสังคมให้กับผู้ต้องขัง แต่การแก้ไขฟื้นฟูด้วย วิธีการดังกล่าวยังไม่ได้ลงลึกถึงสาเหตุและมูลเหตุจูงใจ ตลอดจน พฤติกรรมในการกระทำผิดของผู้ต้องขังแต่ละประเภทแต่ละบุคคลซึ่งมีความแตกต่างกันและการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังเป็นการเฉพาะ เป็นแนวทางที่มุ่งปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ต้องขัง โดยเฉพาะพฤติกรรม อาชญากร ซึ่งจะมีหลักสูตรเฉพาะในการให้ความรู้และฝึกทักษะ รวมทั้งการใช้กระบวนการกลุ่มเป็นเครื่องมือ ในการปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมผู้ต้องขังแต่ละกลุ่ม แต่ละบุคคลตาม การแก้ไขผู้ต้องขังเป็นการเฉพาะ ซึ่งรวมถึงการฝึกด้านกีฬา

กรมราชทัณฑ์ได้ใช้กีฬาเพื่อฟื้นฟูผู้กระทำผิดซ้ำ เสริมสร้างสมรรถภาพร่างกาย พัฒนาด้านจิตใจ ส่งเสริม ระเบียบวินัย มีการสนับสนุนนักโทษที่มีความสามารถในกีฬาเฉพาะด้านได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาต่าง ๆ จนนำไปสู่ การเปิดค่ายมวย “สิ่งหนุ่มพัฒนา” ในปี พ.ศ. 2541 ตลอดจนโครงการด้านกีฬาจากภาครัฐและเอกชนที่ให้ความ ร่วมมือในการสร้างโอกาสในการกลับคืนสู่สังคมซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายในการจัดทำแผนฟื้นฟูเฉพาะทาง ได้แก่ การตั้งเรือนจำเฉพาะทางด้านกีฬาขึ้น เพื่อจัดการเรียนการสอนในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติทางด้านกีฬา ให้กับผู้ต้องขัง โดยมีการลงนามความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตองค์กรกีฬา เพื่อสนับสนุน บุคลากรในการจัดทำหลักสูตร จัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติด้วยกระบวนการทาง วิทยาศาสตร์การกีฬาให้กับผู้ต้องขังของทัณฑสถานมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมสุขภาพ และสร้างเสริม ความรู้ ทางด้านทักษะทางกีฬา เป็นการสนับสนุนในการผลิตนักกีฬาและฝึกทักษะอาชีพให้กับผู้ต้องขัง เมื่อพ้นโทษไป สามารถนำความรู้ที่มีไปประกอบอาชีพ สร้างรายได้ให้กับตัวเองและครอบครัว เป็นคนดีของสังคม ไม่หวนกลับไป กระทำผิดซ้ำ (Ministry of Justice, 2017) รวมถึงการแข่งขันกีฬาผู้ต้องขัง หรือ แดนสามัคคีเกมส์ ซึ่งเป็นการ แข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ ระหว่างเรือนจำ โดยกรมราชทัณฑ์ ร่วมกับ กรมพลศึกษา จัดการแข่งขันกีฬาผู้ต้องขัง เพื่อส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของผู้ต้องขังทุกเพศ ทุกวัย แก้ไขฟื้นฟู และพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อคืนคนดีสู่สังคม รวมถึงได้มีโครงการบ่มเพาะผู้ต้องขัง ไปโอลิมปิก โดยจัดแข่งขันมวยสากลสมัครเล่นผู้ต้องขังขึ้นทั่วประเทศ เพื่อคัดนักโทษที่มีความสามารถส่งไปฝึกเป็น ตัวแทนของประเทศไทย

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การแปลงเปลี่ยนพฤติกรรมและความสำเร็จในการกลับคืนสู่สังคม: จากนักโทษสู่นักกีฬาอาชีพ ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ 2 ข้อ ซึ่งค้นพบผลวิจัย มีประเด็นนำมาอภิปรายผล ดังนี้

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า (1) วัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ นักกีฬาอาชีพผู้เคยเป็นนักโทษ จำนวน 8 ท่าน ประกอบด้วย นักกีฬามวยไทย/มวยสากลสมัครเล่น จำนวน 6 ราย นักกีฬาฟุตบอล 1 ราย และนักกีฬา E-Sports 1 ราย มีลักษณะร่วมกันคือได้รับโทษจากคดีอาชญากรรมและมี 1 รายที่ได้รับโทษเพิ่มเติมในคดีการฆ่าผู้อื่นโดยเจตนาเพราะประสบปัญหาด้านการเงิน ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทุกรายเคยอยู่ท่ามกลางสภาพแวดล้อมและกลุ่มเพื่อนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงในการก่ออาชญากรรมและกระทำความผิดกฎหมาย รวมถึงขาดความยับยั้งชั่งใจจึงทำให้เข้าร่วมก่ออาชญากรรมและถูกจับกุมคุมขังในที่สุด

จะเห็นได้ว่าปัญหาอาชญากรรมนับว่าเป็นปัญหาสำคัญของทุกสังคม นักสังคมวิทยาชาวฝรั่งเศส เอมีล เดอร์ไคม์ (Emile Durkheim) เคยกล่าวไว้ว่า อาชญากรรมมิใช่สิ่งผิดปกติ หากแต่เป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติที่เกิดขึ้นกับทุกสังคมและตลอดเวลา โดยทั่วไป ในชีวิตประจำวัน เรามักได้ยินข่าวเกี่ยวกับอาชญากรรมอยู่เสมอ โดยผ่านทางสื่อเกือบทุกแขนงตั้งแต่วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ หรือวารสาร ตลอดจนเว็บไซต์ต่าง ๆ นอกจากนี้อาชญากรรมยังเกี่ยวข้องหรือพัวพันกับคนทุกระดับชั้นทุกอาชีพ ไม่ว่าจะกรณีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม เป็นอาชญากรผู้กระทำความผิด หรือเป็นเพื่อน ญาติพี่น้องของอาชญากร ตลอดจนมีหน้าที่การงานเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม ดังนั้น อาชญากรรมจึงเป็นปัญหาที่ควรศึกษาเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ให้เหมาะสมทันสมัย และสามารถนำความรู้ไปใช้เพื่อควบคุมปัญหาอาชญากรรมให้อยู่ในขอบเขตที่สังคมได้รับผลกระทบน้อยที่สุด (Pornchai, 2010)

ดังนั้น การใช้กีฬาเพื่อฟื้นฟูผู้กระทำความผิดและลดการกระทำความผิดซ้ำ จึงเป็นอีกหนึ่งกิจกรรมทางเลือกที่จะนำมาช่วยควบคุมปัญหาอาชญากรรม ด้วยการสร้างแรงจูงใจในทิศทางที่ดีและยับยั้งหรือปฏิเสธการมีส่วนร่วมในอาชญากรรมและพฤติกรรมต่อต้านสังคม โดยเส้นทางสู่การเป็นนักกีฬาอาชีพของผู้ให้ข้อมูลสำคัญนั้น สามารถจำแนก ได้เป็น 3 รูปแบบ 1) เล่นกีฬาประเภทนั้นอยู่แล้วก่อนได้รับโทษ 2) เรียนรู้การเล่นกีฬาจากการฟื้นฟูอบรมในเรือนจำ 3) เล่นกีฬาในเรือนจำแต่เมื่อพ้นโทษได้เป็นนักกีฬาอาชีพแต่ไม่ใช่กีฬาที่ได้รับการฝึกฝนจากในเรือนจำ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทุกรายได้รับแรงบันดาลใจจากกีฬาและเห็นถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการเล่นกีฬาจึงยึดเป็นอาชีพหลักภายหลังการพ้นโทษ

กีฬาสร้างความมั่นคงในชีวิตได้หากมุ่งมั่น ตั้งใจ ประสบความสำเร็จและมีชื่อเสียง นำมาสู่การสร้างแรงจูงใจในด้านต่าง ๆ ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดการแปลงเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทิศทางที่ดี กลับคืนสู่สังคมและไม่อยากกระทำความผิดซ้ำ ทั้งแรงจูงใจจากสังคม แรงจูงใจด้านเศรษฐกิจ แรงจูงใจจากตนเอง ซึ่งทุกปัจจัยล้วนเกี่ยวพันซึ่งกันและกัน

ทฤษฎีของ Maslow ได้กล่าวถึงแรงจูงใจว่า ความต้องการของบุคคลจะเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการจูงใจ จึงได้ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับความต้องการของบุคคลไว้ ดังนี้ (Thaleungsak, 2011)

1. ความต้องการทางสรีระ (physiological needs) หมายถึง ความต้องการพื้นฐานของร่างกายซึ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ เสื้อผ้า ฯลฯ ความต้องการนี้เริ่มตั้งแต่วัยทารกกระทั่งถึงวัยชรา มนุษย์ทุกคนมีความต้องการทางสรีระอยู่เสมอจะขาดไม่ได้ ถ้าอยู่ในสภาพที่ขาดร่างกายจะกระตุ้นให้บุคคลทำกิจกรรมขวนขวาย เพื่อตอบสนองความต้องการ เหล่านี้ ถ้าต้องการในขั้นแรกนี้ไม่ได้รับการบำบัด ความต้องการขั้นต่อไปก็จะไม่เกิดขึ้น

2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (safety needs) หมายถึง ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เพราะบุคคลไม่ต้องเผชิญกับความไม่แน่นอนในการดำรงชีวิต เช่น การสูญเสียตำแหน่ง การขาดแคลนทรัพย์สิน การถูกขู่เข็ญบังคับจากผู้อื่น มนุษย์จึงเกิดความต้องการความมั่นคงปลอดภัย และหลักประกันชีวิต เช่น มีอาชีพที่มั่นคง มีการออมทรัพย์หรือสะสมทรัพย์ มีการประกันชีวิต ฯลฯ

3. ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ (love and belonging needs) หมายถึง ความต้องการที่จะเป็นที่รักของผู้อื่น และต้องการมีสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่น และเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ เพราะมนุษย์ทุกคนย่อมต้องการเพื่อนไม่ต้องการรู้สึกเหงา และอยู่คนเดียว ดังนั้นจึงต้องการมีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นเป็นสมาชิกกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เช่น กลุ่มครอบครัว กลุ่มที่ทำงาน กลุ่มเพื่อนบ้าน กลุ่มสนทนาการ เป็นต้น ความรู้สึกผูกพันจะเกิดขึ้นเมื่ออยู่ในกลุ่ม และสมาชิกของกลุ่มย่อมเกิดความรัก ความเอาใจใส่ และยอมรับซึ่งกันและกัน

4. ความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่า (esteem needs) หมายถึง ความปรารถนาที่จะมองตนเองว่าคุณค่าสูง เป็นที่น่าเคารพยกย่องจากทั้งตนเองและผู้อื่น ต้องการที่จะให้ผู้อื่นเห็นว่าตนมีความสามารถ มีคุณค่า มีเกียรติ มีตำแหน่งฐานะ บุคคลที่มีความต้องการประเภทนี้จะเป็นผู้ที่มีความมั่นใจในตนเอง และรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่ามีประโยชน์ หากความรู้สึกหรือความต้องการดังกล่าวถูกทำลายและไม่ได้รับการตอบสนองก็จะรู้สึกมีปมด้อย สิ้นหวัง มองโลกในแง่ร้าย ต้องการสิ่งชดเชย ถ้าเกิดความรู้สึกรุนแรงจะทำให้บุคคลนั้นเกิดความท้อถอยในชีวิต เป็นโรคประสาท โรคจิต และอาจฆ่าตัวตายได้

5. ความต้องการที่จะรู้จักตนเองตามสภาพที่แท้จริง และพัฒนาศักยภาพของตน (self-actualization needs) หมายถึง ความต้องการที่จะรู้จักและเข้าใจตนเองตามสภาพที่แท้จริง เพื่อพัฒนาชีวิตของตนเองให้สมบูรณ์ (self-fulfillment) รู้จักค่านิยม ความสามารถและมีความจริงใจต่อตนเอง ปรารถนาที่จะเป็นคนที่ดีที่สุดของตนเอง มีสติในการปรับตัว เปิดโอกาสให้ตนเองเผชิญกับความจริงของชีวิต และเผชิญกับสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ โดยคิดว่าเป็นสิ่งที่ท้าทายและน่าตื่นเต้น กระบวนการที่จะพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพของตนเองเป็นกระบวนการที่ไม่มีจุดจบ ตลอดเวลาที่มีชีวิตอยู่มนุษย์ทุกคนต้องการที่จะพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีความต้องการมีรายได้ที่ทำให้สามารถดูแลครอบครัว ใช้จ่ายตามที่ตนเองต้องการได้ ซึ่งความต้องการทางด้านพื้นฐานร่างกาย ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ

เพราะไม่อยากจะกลับไปรับโทษในเรื่องจำอีก ความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่า น่าเคารพยกย่องจากทั้งตนเองและผู้อื่น ต้องการที่จะให้ผู้อื่นเห็นว่าตนมีความสามารถ มีคุณค่า มีเกียรติ และความต้องการพัฒนาศักยภาพ เมื่อเห็นนักกีฬาอาชีพที่ประสบความสำเร็จ ได้รับชัยชนะ ได้ถือธงชาติไทยเมื่อได้รับรางวัล เป็นที่ยอมรับจากสังคม แฟนกีฬาผู้ติดตามชม ได้รับเกียรติยศ คำชื่นชมว่าเป็นแบบอย่างที่ดีในการกลับตัวกลับใจ มีเด็กและเยาวชนให้เป็นแบบอย่างในด้านของความสามารถและความมุ่งมั่น มีรายได้ที่เพียงพอในการดูแลครอบครัวและใช้จ่ายส่วนตัว ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว เพื่อน และสังคม ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมใหม่ที่มีแต่ผู้รักสุขภาพ จึงเกิดแรงจูงใจที่ทำให้อยากประสบความสำเร็จ อยากเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีด้วยการใช้กีฬาและไม่อยากกลับไปกระทำผิดซ้ำ รวมถึงการได้รับโอกาสในการกลับคืนสู่สังคม การมีรายได้ประจำที่ไม่ผิดกฎหมาย มีชื่อเสียงมีคุณค่าและยอมรับตนเอง ได้รับการยอมรับจากคนรอบข้างทำให้ตั้งเป้าหมายในการพัฒนาตัวเอง มุ่งมั่นทางด้านกีฬาอย่างจริงจัง ไม่อยากกลับไปทำผิดกฎหมายเนื่องจากไม่อยากสูญเสียโอกาส รายได้และชื่อเสียงที่มีอยู่ในปัจจุบัน รวมถึงเมื่อได้รับการยอมรับ ได้อยู่ในสังคมที่เกื้อกูลและส่งเสริมสนับสนุน จึงไม่ต้องการทำให้คนรอบข้างผิดหวังอีกครั้ง

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า การมีนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการฟื้นฟูผู้กระทำผิดซึ่งกรมราชทัณฑ์ได้มีโครงการในการใช้กีฬาในการฟื้นฟูผู้ต้องขังทั้งค่ายมวยในทัณฑสถาน การแข่งขันกีฬาแดนสามัคคีเกมส์ ถือเป็นการสร้างกิจกรรมร่วมกัน ให้เรียนรู้ในการพัฒนาตัวเอง เบี่ยงเบนสู่พฤติกรรมที่สร้างสรรค์ และมีการทำข้อตกลงกับสถาบันภายนอกในการฝึกสอนผู้ต้องขังในเรือนจำหากผู้ต้องขังมีทักษะที่ดี มีการพัฒนา ก็จะมีการจัดการแข่งขัน และเมื่อผู้ต้องขังได้รับชัยชนะกลับมา ได้รับการชื่นชม แนวน้อมและทิศทางของพฤติกรรมผู้ต้องขังคือยิ่งขยันฝึกฝนและมุ่งมั่นในการเป็นนักกีฬาอาชีพ ปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมให้เป็นไปในทิศทางที่ดี ซึ่งผู้ต้องขังหลายรายได้รับการลงโทษเป็นเวลานาน เมื่อพ้นโทษแล้วอาจพบความยากลำบากในการประกอบอาชีพ ดังนั้น กีฬาจึงเป็นทางเลือกอีกทางเลือกหนึ่งสำหรับผู้ต้องขังใช้ความสามารถตนเองเป็นหลัก เพื่อผลักดันให้พัฒนาขึ้น สร้างรายได้ สร้างอาชีพ ประสบความสำเร็จ สร้างความแข็งแรงได้ทั้งร่างกายและจิตใจ ภายหลังจากพ้นโทษแล้ว

สรุป

ปัญหาของการเข้าถึงโอกาสและอาชีพของนักโทษภายหลังจากพ้นโทษแล้ว ยังมีข้อจำกัดอยู่มาก รวมถึงการยอมรับจากสังคม ซึ่งผู้คนส่วนใหญ่ยังไม่เปิดใจยอมรับอดีตนักโทษ ดังนั้น การพิสูจน์ตัวเองด้วยการเล่นกีฬาโดยการเป็นนักกีฬาอาชีพจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่ง ในการสร้างโอกาสในการกลับคืนสู่สังคม ภายหลังจากการพ้นโทษแล้ว กีฬาสร้างความมั่นคงในชีวิตได้หากมุ่งมั่น ตั้งใจ ประสบความสำเร็จและมีชื่อเสียง สามารถตอบสนองสิ่งที่ต้องการได้จนนำมาสู่การสร้างแรงจูงใจในด้านต่าง ๆ ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเปลี่ยนพฤติกรรมจากนักโทษสู่การเป็นนักกีฬาอาชีพเป็นไปในทิศทางที่ดี สามารถกลับคืนสู่สังคมและไม่อยากกระทำผิดซ้ำ

ปัจจัยที่เป็นทั้งแรงจูงใจทางสังคม แรงจูงใจในด้านเศรษฐกิจ แรงจูงใจจากตนเอง สภาพแวดล้อมที่ดี และการฟื้นฟูผู้กระทำผิดจากในเรือนจำ ที่ทำให้เกิดการแปลงเปลี่ยนพฤติกรรมและความสำเร็จในการกลับคืนสู่สังคมของนักโทษสู่การเป็นนักกีฬาอาชีพนั้น จะเห็นได้ว่า เกิดจากอรรถประโยชน์ที่มาจากกีฬา ซึ่งปัจจุบันกีฬามีใช้แค่การออกกำลังกายเพื่อสร้างสุขภาพ แต่หากมีความมุ่งมั่น ตั้งใจ ก็จะสามารถที่จะยึดเป็นอาชีพและสามารถสร้างรายได้ สร้างชื่อเสียงจากการเป็นนักกีฬาอาชีพได้ กีฬาเกี่ยวข้องกับด้านสังคมและจิตวิทยา ยังทำหน้าที่เบี่ยงเบนความสนใจจากพฤติกรรมต่อต้านสังคม สร้างการมีส่วนร่วม พัฒนาระเบียบวินัยในตนเอง สร้างความมุ่งมั่นเสริมทักษะในด้านร่างกายและการทำงานเป็นทีม กีฬาสามารถสร้างอัตลักษณ์ของตนได้ในเชิงบวก รวมถึงสามารถเข้าถึงวัฒนธรรมและสังคมเมืองได้ เมื่อประสบความสำเร็จในการเป็นนักกีฬาอาชีพก็จะสามารถสร้างต้นทุนทางสังคมให้กับอดีตนักโทษได้ สร้างฐานความเชื่อถือ สร้างความรู้สึกมีคุณค่าหรือรับรู้ได้ถึงความสามารถส่วนบุคคล และส่งเสริมความเป็นแบบอย่างและตัวอย่างที่ดี กีฬายังเป็นอีกกิจกรรมทางเลือกในการใช้ในการป้องกันการเข้าสู่วงจรการกระทำผิดและเยียวยาผู้เคยกระทำผิดให้กลับมาเป็นคนดีได้อีกครั้ง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสนับสนุนให้ผู้ให้ข้อมูลของงานวิจัยนี้เป็นวิทยากรจิตอาสาต้นแบบในการสร้างแรงบันดาลใจ หรือสร้างเป็นสารคดีตามสื่อสังคมออนไลน์ที่มีผู้เข้าถึงได้มาก
2. ส่งเสริมให้เกิดการสร้างการยอมรับในสังคมมากขึ้น ให้คนในสังคมให้โอกาสผู้ที่เคยกระทำผิดในการกลับคืนสู่สังคม ไม่ตีตรา ไม่ทำให้ผู้เคยกระทำผิดรู้สึกลดทอนคุณค่าในตนเอง จนต้องกลับไปกระทำผิดซ้ำอีก
3. สร้างแนวทางในการนำกีฬาไปใช้ในการสร้างอาชีพให้กับผู้กระทำผิด เพื่อให้สามารถกลับคืนสู่สังคมได้ด้วยความแข็งแรงมั่นคงทั้งร่างกายและจิตใจ พัฒนาตัวเอง สร้างคุณค่าให้ตนเองและชุมชนได้ โดยไม่กลับไปกระทำผิดซ้ำอีก รวมถึงเป็นการพัฒนาหรือสร้างนโยบายเกี่ยวกับกีฬาเพื่อลดการกระทำผิดซ้ำในรูปแบบที่เหมาะสมกับผู้กระทำผิด

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้วิจัยหวังว่าจะมีการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ที่กลับไปกระทำผิดซ้ำอย่างชัดเจนขึ้น ว่ารายได้เกี่ยวข้องกับการเล่นกีฬา หรือไม่ เพื่อเป็นการพิสูจน์อรรถประโยชน์ของกีฬาเพื่อลดการกระทำผิดซ้ำให้ได้ข้อบ่งชี้ที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้นในรูปแบบของสถิติ
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านกีฬากับการลดอาชญากรรมโดยตรงนั้น ในส่วนใหญ่เป็นของต่างประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเฉพาะช่วงเวลาในระยะสั้น ยังไม่มีงานวิจัยที่สามารถเน้นย้ำความสำคัญในเรื่องดังกล่าวในระยะยาว ดังนั้นอาจเริ่มมีการต่อยอดและเก็บข้อมูลนักกีฬาอาชีพผู้ซึ่งเคยเป็นนักโทษในกรอบระยะเวลาที่มากขึ้น เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่

ชัดเจนมากยิ่งขึ้นเพื่อพิสูจน์ว่ากีฬาสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและลดการกระทำผิดซ้ำได้จริง และเป็นไปในระยะยาวและมีความยั่งยืน

3. งานวิจัยในครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาวิจัยในกรณีศึกษาที่การนำกีฬามาใช้เพื่อแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดไม่ประสบความสำเร็จ หรือผู้ที่เคยเป็นนักโทษกลับคืนสู่สังคมเป็นนักกีฬาอาชีพและกลับไปกระทำผิดซ้ำอีก ว่าเกิดจากปัจจัยใด

References

- Anderson, K., & Overy, K. (2010). Engaging Scottish young offenders in education through music and art, *International Journal of Community Music*, 3(1), 47–64.
- Maruna, S. (2001). *Making good: How ex-convicts reform and rebuild their lives*. Washington, DC: American Psychological Association.
- Meek, R., Champion, N., & Klier, S. (2012). *Fit for release: How sports-based learning can help prisoners engage in education, gain employment and desist from crime*. London: Prisoners Education Trust.
- Meek, R., & Lewis, G. (2013). *The benefits of sport and physical education for young men in prison: An exploration of policy and practice in England and Wales*. *Prison Service Journal*, 209, 3-11.
- Ministry of Justice. (2017). *Justice Magazine*. Retrieved March 20, 2020, from <https://www.east.spu.ac.th/journalLibrary/filepdf/20170907542040170.pdf>
- Parinya, C. (2019). *Bangkokbiz Judprakai*. Retrieved March 19, 2020, from <https://judprakai.bangkokbiznews.com/social/1359>
- Pornchai, K. (2010). *Criminological Theory: Principle, Research and Policy Implication*. Bangkok: Aable & Primpton.
- Sumonthip, J. (2015) *Instruction document of Criminology and Criminal Justice*. Retrieved November 9, 2019, from <https://www.polsci.chula.ac.thsumonthipbuscri-reason.htm>
- Thailand Institute of Justice. (2018). *TIJ campaigns for “Integrating Sports into Youth Crime Prevention”*. Retrieved January 6, 2020, from <https://www.tijthailand.org/en/highlight/detail/tij-campaigns-for-integrating-sports-into-youth-crime-prevention>
- Thailand Institute of Justice. (2019). *The opening ceremony of the UNEGM Sport for youth crime*

prevention". Retrieved January 7, 2020, from [https://www.tijthailand.org/en/highlight/detail /egm-sport-for-youth-crime-prevention](https://www.tijthailand.org/en/highlight/detail/egm-sport-for-youth-crime-prevention)

Thaleungsak, I. (2011). *The motivation and performance of security personnel in King Mongkut's University of Thonburi*. (Master's Thesis). Silapakorn University. Bangkok.